

Is veegschade bestrijdbaar?

[45]

R. F. DE FREMERY

Een horst van jonge *Abies grandis* leverde op de najaars-excursie van de K.N.B.V. bij de Stichting „Het Gelders Landschap” een vraag op omtrent de bestrijding van veegschade door reeën. Is er wat anders tegen te doen dan inrasteren?

Met de moderne bebossings-methode van goed kwaliteit plantsoen in flinke plantafstanden begint dit vraagstuk actueel te worden. Heeft men een scheutige beplanting met een behoorlijke afstand tussen de takkransen — waarin men zo mogelijk niet meer wil selecteren — dan komt de reebok die eens flink met zijn gewei toe gaat tasten. De *Abies grandis* valt daarbij wel zeer in de smaak, maar ook andere naaldhoutsoorten kunnen het daarbij ontgelden.

Voor ons was het bij de discussie hierover alsof de bosbouw-wetenschap ophoudt achter de Renkumse heide en de Grebbeberg, vanuit Wageningen gezien dan. Want het merkwaardige was, dat niemand van ons deskundig gezelschap van beproefde mechanische en thans ook chemische afweermiddelen tegen dit euvel had gehoord.

Voor een ieder is beschikbaar — al in de tweede druk — het praktische boekje van dr E. Ueckermann: „Wildschadenverhütung in Wald und Feld” (Paul Parey, Hamburg, 1964, 64 pag., DM 5,80). Niet zo bekend is, dat dezelfde auteur jaarlijks een bijgewerkt overzicht uitgeeft over wildbestrijdingsmiddelen. Onder de titel „Verhütung von Wildschaden im Walde” aan te vragen bij „Forschungsstelle für Jagdkunde und Wildschadenverhütung”, Forsthaus Hardt, 5302 Beuel-Neiderholf, West-Duitsland. Dit laatste geschrift vermeldt 6 mechanische en 2 chemische middelen tegen veegschade van reebokken.

Onze instellingen van toegepast wetenschappelijk onderzoek behoren een „clearing house” te zijn voor buitenlandse onderzoekingen. Het is niet nodig, dat wij alle proeven zelf ook nog eens gaan doen, als onze mensen maar de waarde van het buitenlands materiaal kunnen beoordelen. De schroom om buitenlandse resultaten van onderzoek door te geven treffen we trouwens ook aan bij de publikaties van het Wageningse landbouwonderzoek, waar ook zelden buitenlandse referenties bij de publikaties worden verstrekt.

Daar komt nog bij, dat het onderzoek van wildbestrijdingsmiddelen in ons land tussen wal en schip dreigt te raken, dat wil zeggen tussen, in alfabetische volgorde genoemd, de Dorskamp en het Iton. Beide instituten werken aan dit project in vriendelijk respect voor elkaars zelfstandigheid. Dit onderzoek — behalve actueel ook controversieel — dient onder een eenhoofdige leiding te staan, voor mij onverschillig van wie. De tijd van faunaloze bossen is voorbij, daarom is de daarop gerichte belangstelling goed besteed.